

hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) bemærkede, ikke blot var Stemninger, men Afstemninger; thi han indbrømmede selv, at paa blotte Stemninger kunde man ikke lægge Vægt, og hvilken Dødelig, som har overværet disse Forhandlinger, skulde vel ogsaa tro, at det var muligt at lægge Vægt paa saadanne. Man skulde holde sig til Afstemninger, og det var derfor ogsaa dertil at det ærede Medlem hentydede. Men hvorledes gik det dengang med det her indbragte private Lovforslag, der i den Henseende nu frembrages som Beviis; det erindrer jeg meget nøie, da jeg selv havde den Ære i Indenrigsministerens Fraværelse at træde op i denne Sag. For det Første er det i den Henseende en Bemærkning af en vis Betydning, at dette Lovforslag kom frem i Thinget 8 Dage før Sessionen blev sluttet. Det kom frem den 15de December og den 22de blev Sessionen endt. Det blev ogsaa udtalt og erkjendt, at Sagen ikke kunde bringes til Afslutning her i Thinget, end sige i det andet Thing. Hvorledes blev nu Lovforslaget modtaget? Ja, jeg hørte idag min Collega, Indenrigsministeren, bemærke, at man er tilbøjelig til at modtage med Høflighed de Forslag, som fremkomme her, uden at gjøre strenge Fordringer. Smidlertid blev dette Lovforslag dog i Virkeligheden modtaget paa en Maade, som maa betragtes som den meest uhøflige, der staaer til Thingets Raadighed, idet det nemlig strax efterat være indbragt og bleven læst op af et Medlem blev forlangt afviist. Det er meget sjældent, at dette passerer her i Thinget, og det kan unægtelig betragtes som et Tegn med Hensyn til Stemningen, at der var 34 Stemmer mod 54, som vare for Afviisningen.

Derefter gik Forslaget til 1ste Behandling; denne blev imidlertid for en Tid afbrudt ved en motiveret Dagsorden og først tilendebragt den 17de December, altsaa 5 Dage før Sessionens Slutning, og da blev der udtrykkelig udtalt af mig og gjentaget af flere andre Med-

lemmer — navnlig, som jeg hører, af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (Klein) — at Afstemningen om Overgangen til 2den Behandling naturligvis ikke paa nogen Maade kunde betragtes som noget Beviis for, om dette Thing sluttede sig til Lovforslaget; dette blev som sagt bestemt udtalt af mig og flere Medlemmer, og dermed blev Sagen liggende, idet der ikke kunde være Tale om at bringe den til 3die Behandling. Der foreligger altsaa ganske vist Afstemninger, en Afstemning over en Afviisningspaastand, om en motiveret Dagsorden samt over Sagens Overgang til 2den Behandling; men jeg paastaer, at der foreligger ikke en eneste Afstemning, hvorpaa der kunde bygges et Vidnesbyrd om, hvad dette Thing vilde i denne Sag, og endnu mindre noget Vidnesbyrd for det andet Things Bekommende, og jeg paastaer ligeledes, at Regjeringen ligeoverfor den engang vedtagne Lov maatte staae paa aldeles samme Maade som tidligere. Men dertil kommer endvidere — ogsaa det fortjener at fremhæves — at under denne Forhandling blev det antydet, at den ved Loven givne Bemyndigelse slet ikke vilde kunne bruges og derfor gjerne kunde tages tilbage. Dengang var jeg opfordret til at udtale mig — man vil finde det i Rigsdagstidenden — paa en saadan Maade, som det overhovedet kunde skee, for at antyde, at dette ikke var Tilfældet, men at der allerede var paabegyndt Forhandlinger, som vilde gjøre det saa meget mere uheldigt, at faae en Beslutning eller blot en Udtalelse af Sagen vedtagen „paatværs“ ind i den gjældende Lov. Det var i Slutningen af Decbr. 1858. Det er heller ikke Tilfældet, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) bemærkede, at der skulde være noget høist Beshynderligt deri, at man nogle faa Dage før Rigsdagen nu kom sammen, gik hen og afgjorde en Sag, som man skulde have forelagt den sammentredeende Rigsdag.